

27 Mayıs Darbesi ve Yeni "Vasi" Arayışı Mı(!?)

İçeriği Yazan: [Erhan SALMAN](#) [1] Zaman: Per, 31/05/2012 - 07:54

2002 yılı ve **Adalet** ve **Kalkınma Partisinin**, yapılan seçimlerden sonra işbaşına gelmesi ve hükümet olması, ülkemizde, **siyaset-asker, asker-bürokrasi-medya patronları** arasındaki danaşıklı-görüşlü ve icazetli ilişkilerin kırılmasıdır ve aynı zamanda ray değişiminin dönüm noktasıdır.

28 Şubat Post-Modern balans ayarıyla dönemin koalisyon hükümeti, görevinden istifaya zorlanmış, yerine Mesut Yılmaz'ın kurduğu hükümet getirilmişti. Kamuoyu içinde ahkâm kesme hususunda kendilerine görev biçenlerin bir kısmında, Adalet ve Kalkınma Partisinin, 28 Şubat döneminin yarattığı bir proje olduğu yönünde fikri birlik var.

Tabii ki bu hususta, Adalet ve Kalkınma Partisinin kurulması ve iktidara gelirken kimlerin nasıl ve ne şekilde destek verdiklerine yönelik, envai türden yorumlar ve analizler okumak ve görebilmek de mümkündür. Adalet ve Kalkınma Partisinin, **okyanus ötesi bir proje olduğu**, en popüler olan iddiaların başında gelmekte.

Şuan için benim ilgilendiğim husus bu değil. İlginçtir, halkımız indinde Adalet ve Kalkınma Partisine olan muhalefet ve tepki artarken, siyasi iktidarın mevcut yapısını ve siyaset kurumu içindeki konumunu muhafaza etmesi, gerçekten de kafa yorulması gereken "alanların" başında gelmelidir.

Adalet ve Kalkınma Partisini, iktidarının ilk dönemlerinden içinde bulunduğumuz ânâ denk ayakta tutan ve sarsılmadan vareden etmenlerin başında, bu hareketi, sadece **muhafazakâr seçmen tabanının** desteklememiş olmasıdır. Özellikle, **"liberallerin"**, gazetelerde ve medya organlarında önemli bir yere sahip olan şahsiyetleri; gerek yazdıkları **yazılarla**, gerek yaptıkları **TV programlarıyla**, AK Partiye olabildiğince destek vermişlerdir. Aslına bakılırsa, AK Parti iktidarına, **bir toplumsal koalisyon** diyebilmek mümkündür. Daha önce dediğim gibi, bu partiye teveccüh edenlerin içinde; sadece mütedeyyin yurttaşlar değil, **entelektüel, işadamları, farklı etnisitede olan, zamanında devletin "ceberut" uygulamalarından zarar görmüş ve hayat tarzı kısıtlamalara uğratılmış toplum kesitleri de mevcuttur.**

Bu yapı, sanırım AK Parti iktidarını ayakta tutmakta.

* * *

Siyasi iktidarın, **"siyasal"** olarak arkasında durduğu **"askeri girişimlerin"** mahkeme safahatına taşınarak, hukuken sorgulanması ve hesaba çekilmesi süreçlerinde, siyasi iktidara da en büyük destek, bu saydığımız toplumsal tabandan gelmiştir diyebiliriz. Az-çok bildiğiniz gibi, ilk önce **12 Eylül Askeri Darbesi**, mahkeme safahatına taşındı, ardından da **28 Şubat Post-modern** girişimi hakkında mahkeme sürecinin önü açıldı. Pekâlâ, toplumumuzdan, bu tahkikatlara konumlanılmış olunan kamplara göre de değişik tepkiler geldi. Kimi, bunu, Silahlı Kuvvetleri yıpratma ve dönemin kurmay askerlerinden öç alma olarak yorumlarken; kimi, bunu, geçmişte yaşanan nahoş olayların hesabı olarak okumayı tercih etti.

HaberTürk gazetesi yazarı Sayın **Nihal Bengisu KARACA**, **(27.05.2012)** tarihli makalesinde, 27

Sosyal Medya: [Facebook](#) | [Twitter](#)

Mayıs Darbesine yönelik bir okuma yapıyorduk.

"... Bir kesim 27 Mayıs'a uzunca bir süre 'darbe' diyemedi. O karanlık günü ve dönemi 'ihtilal' kavramıyla neredeyse taltif ettiler. Öyle öğretilmişti çünkü. Adnan Menderes, muhaliflerini öldürmüş, cesetlerini yok etmiş, ezanın yeniden Arapça okunmasını sağlayarak irticayı teşvik etmiş, basını susturmuş, öğrencileri kıyma makinelerinden geçirmiş, gayri meşru çocuğunu doğurduğu gün öldürtmüştü iddialara göre. Sonuç: Bebek davasında beraat kararı verildi. Bir bebek vardı ama sağ olarak doğması bile mümkün olamamıştı, doğum sorunlu geçmişti. DP iktidarının insanları kıyma makinelerinden geçirdiği şeklindeki fantastik iddia hiçbir zaman kanıtlanamadı, yoktu ki kanıtlansın."

"... 27 Mayıs'tan sonraki tarihe bakıldığında koskoca bir Türkiye'nin tüm zamanını siz-biz kavgasıyla, bir bizden gitti şimdi bir de sizden gitsin rövanşizmiyle, hukukun hassas terazisi yerine 'Onlar yaptı sıra bizde' şeklinde gelişen çocuksu bir adalet anlayışının ikamesiyle harcadığı görülür. Çünkü 27 Mayıs darbelerin anasıdır. Siyasetiyle yargısıyla, bürokratiyle koskoca bir devletin çocukluk çağına mihlanıp oradan çıkamamasına neden olmuştur ve de. Dolayısıyla rövanşizm hiç eksik olmuyor başımızdan. Dolayısıyla siyasetimiz bildik kan davası mantığının biraz estetize edilmiş versiyonuna sıkışıp kalıyor. Başa gelen, bu kısır döngüyü kırmaya niyetlense de zorluğunu görüp vazgeçiyor, daha demokrat, daha toleranslı davranırsa açık bıraktığı yolların muarızı tarafından kullanılacağını, hem de kanını içmek için kullanılacağını düşündüğü için kapıları kapatmayı, otoriterliğe başvurmayı tercih ediyor(...)"

İşte, belki de ülkemizde yaşanan bazı anakronik vaziyetlerin ve gelişmelerin odağı buradan kaynaklanmakta. Hâlâ, bazıları gerçekleştirilmiş darbeleri, övgüyle ve haklılıkla yâd ederken, olması gerektiği hususunda ise ülkemizin içinden geçtiği iç siyasal konjonktüre göre tutum belirlerken, yarım kalmış darbe teşebbüsleri de "ülkeyi kaostan kurtarma" vatanperverliğiyle değerlendirebilirken, 21. yüzyıl Türkiye'sinde de hâlâ aynı meseleleri, bıkmadan ve usanmadan, taraflarına kaydedilmiş olduğumuz siyasal kamplara göre, ya "tel'in" etmekteyiz veya "onamaktayız"...

* * *

Bugün gerçekleştirilen Darbe-fiilî veya teşebbüs aşamasına kalan-soruşturmalarını bir kenara koyarak, ülkemizin demokratik sistemi içinde artık **askeri kalkışmaların** olmayacağını söyleyebiliriz. Mahkeme safahatına taşınmış suçlamaların nasıl sonuçlanacağını görmeden, şimdiden yargılanmakta olan kişiler hakkında **"peşin"** hükümler verilmemelidir. Sizlerin de takip edebildiği gibi, darbe soruşturmaları, özellikle kamuoyunda daha fazla yer alan ve toplumun ilgisine daha fazla mazhar olan **"Ergenekon Davası/Soruşturması"**, 2007 yılında başlatılmasını göz önüne aldığımızda, neredeyse 5 yıldır devam etmekte. **Pek çok insan, hâlâ neyle itham edildiğini bilmeden, "iddianame ve yargılama" sürecinin başlamasını, "tutuklu" olarak, "Cezaevinde" beklemekte.**

Tabii ki, esas insanı şaşırtan durum ise, bazı aydın-gazeteci-entelektüel; artık hangi "titri" kendilerine uygun görürlerse, gayrimeşru, anayasaya aykırı teşebbüslerden **"medet umar"** haliyet-i ruhiye içinde olan güçleriyle kalem oynatmalarıdır. Parti genel başkanlarından daha fazla cevval şekilde siyaset yapan mahiyette yazılar kaleme almaları, beğenmedikleri, kabullenemedikleri, kendi hayat tarzlarına iğreti duran gelişmelerden hareketle, görülebildiği kadarıyla **Türk Silâhlı Kuvvetlerinden**, geçmişte yüklendiği **misyonunun** aynısını beklemekte; lâkin bu tavrı ve tutumu, ordunun en üst mertebesindeki hukuka ve demokrasiye **"hukuk kurallarının emrettiği"** saikten ötürü riayet eden kurmaylardan görememeleri sonucunda, kendilerinden beklenmeyecek psikolojik durumlara bürünebilmektedirler.

Daha önce de ifade ettiğim gibi, siyaset kurumu içindeki dengeler şaşmadığı, anayasal rejimin akamete uğramadığı/uğratılmadığı, açıkçası şöyle ifade edelim, siyaset koltuğunda oturanların akli melekelerini kaybetmediği, yine ülkenin sahip olduğu değerler üzerinden; özellikle Cumhuriyet rejiminin niteliklerinin, "laiklik", "demokrasi", "hukuk devleti" olma gibi sacayaklarının içlerinin boşatılması girişimleri tekerrür etmediği müddetçe, Silâhlı Kuvvetlerin, demokratik parlamenter idareye müdahale etme

"olasılığı" yoktur. Bundan başka hareketleri tahayyül bile etmek istemem. Sonuç itibarıyla Türkiye, ister halkın algısıyla oynanarak; ister toplumun değer yargılarına fazlaca yüklenerek, demokrasiyi içselleştirmeyi başardı. Dediğim gibi, içinde bulunduğumuz demokratik ortam, kişilerin mevcut siyasal angajmanına göre değişir.

Son günlerde başbakan Recep Tayyip Erdoğan, gündeme ilişkin konuşmaları ve değerlendirmelerinden ötürü sürekli eleştirilmekte. En son, "Kürtaj ve Sezaryen" hususundaki görüşlerinden ötürü eleştirildi. Evet, gerçekten de başbakan Erdoğan, son dönemlerde, yaptığı konuşmalarla toplumun belli bir kesiminden tepki görmekte. Özellikle, "Özel hayat ve Özgürlük" diyebileceğimiz mihverde yaptığı konuşmalar, daha çok **"Denetleyici, düzenleyici, kontrol altına almacı, olabildiğince tüm alanları tahkim etmeye"** yönelik hava yansıtmakta. Türk Silâhlı Kuvvetlerin, arzu edildiği gibi, "Anayasal ve Demokrasi gereği" olması gereken alana gelmesi güzel; ama sanki şimdi de, **bütün bunların gerçekleşmesinde önemli ve büyük riskleri ve yükü omuzlamış bir siyasal hareketin, kendisini, "her şeyin" üstünde görme hevesi ve ihtirası gözlenmekte...**

Erhan SALMAN

iletisim@politikadergisi.com [2]

Yorumlar

Tarihi de Adil Yargılamamız Gerekir!

İçeriği Yazan: Mehmet ÇAĞIRICI Zaman: Per, 31/05/2012 - 14:09

Sayın Salman,

kamuoyunda ahkâm kesen bir okuyucu olarak ben de AKP'nin 28 Şubat post modern darbenin bir ürünü olduğunu iddia edenlerdenim.

1990 yıllarının ortasında, Doğu Avrupa ve SSCB'de reel sosyalizm çökünce, ABD tek süper güç olarak serbest pazar ekonomisine dayalı kapitalist-emperyalist sistemi "insanlığın eriştiği en son sistem ilan etti. Ve ABD emperyalizmi bu sistemi bütün dünyaya egemen kılmaya karar verdi. ABD emperyalizmi kendi egemenliğinde emperyalist-kapitalist sistemi dünyaya yaymak için bir yandan "Küreselleşme" ile yeryüzünde ekonomik, ticari ve mali alanlardaki kendisine engel olacak ulusal mekanizmaların kaldırılması için her türlü siyasi, askeri ve diplomatik baskı ve şantaja başvururken, diğer taraftan siyasi olarak bağımsızlaşmış büyük ve güçlü ulus devletleri parçalamaya(Sovyetler ve Yugoslavya) ve çıkarı için uygun gördüğü bölge ve ülkeleri de savaş ZORUyla işgal etti. 2001 Afganistan, 2003 Irak işgalleri henüz hafızalardan silinmedi.

Emperyalizmin dünya egemenliği konsepti çerçevesinde Kuzey-Batı Afrika'dan başlayıp Asya'da Endonezya'ya kadar uzanan bir kuşakta yer alan bütün İslami ulus devletlerini ise "Yeşil Kuşak" denen bir projeye kendi kontrolü altına almaya çalışmaktadır. ABD emperyalizmi bu projeyi gerçekleştirmek için her İslam ülkesinin kendine özgün koşullarına uygun olarak Taliban, El Kaide, Müslüman Kardeşler gibi **radikal** veya Adalet ve kalkınma partisi gibi **"ılımlı İslam" liberal-muhafazakâr** nitelikte değişik İslami siyasi parti ve hareketleri madden ve manen desteklemektedir. Bölgemiz Ortadoğu için ise Büyük Orta Doğu Projesi (**BOP**) bu Yeşil kuşak projesinin bir alt bölümüdür.

Türkiye'de 1990'lı yılların ortasında ABD emperyalizminin yukarıda belirtilen konseptine en uygun düşen parti Refah Partisi'dir. Ancak ne var ki Refah Partisinin başkanı rahmetli N. Erbakan milliyetçi ve antiemperyalist bir başkandır. İşte 28 Şubat sürecinin gerçek işlevi Erbakan hocayı iktidardan

düşürerek partisini bölmek olmuştur. Bu konuda emperyalizm yine TSK'nin NATO'cu subaylarının **saflığından ve iyi niyetlerinden** yararlanmıştır. ABD emperyalizmi TSK'nin üst rütbeli NATO'cu generallerinin; kendilerini Kemalist-laik Türkiye cumhuriyeti bekçileri olarak hissettiklerini çok iyi bildiği için, Refah partisinin laiklik dışı söylemlerini ve eylemlerini de kullanarak onları bu konuda sistematik olarak teşvik ve tahrik etmiştir. Zamanın 28 Şubat girişimine katılan generalleri, ne yazık ki emperyalizmin bu oyununa gelerek Erbakan'ın iktidardan uzaklaşmasına, toplumda küçük düşürülmesine, partisinin bölünmesine ve bu kaynaktan AKP'nin büyük bir destekle kurulmasına ön ayak olmuşlardır.

Tabanını Refah partisinden koparan Adalet ve Kalkınma partisi, ordunun bu girişimine ve de zamanın Ecevit hükümetinin krize neden olan siyasetine öfkelenen halkın da geniş desteğini alarak büyük bir çoğunlukla iktidar olmuştur.

Sayın Salman, Adalet ve Kalkınma Partisinin, **okyanus ötesi bir proje** olduğunu iddia etmeye **gerek yoktur**. Çünkü zaten AKP'nin kurucusu ve lideri R.T. Erdoğan açıkça kendisinin bir Amerikan projesi olan **BOP' un eş başkanı** olduğunu defalarca **itiraf** etmiştir. Bu konuda internette onlarca video vardır.

Sayın Salman, bir konuda mutlaka anlaşıcağımızı sanıyorum: **Her darbe**, adı ne olursa olsun, amacı ne olursa olsun **ANTİDEMOKRATİKTİR**. Çünkü iktidar oluş biçimi halkın veya ulusun özgür iradesiyle, yani seçimle değil, elindeki silah gücüne dayanarak zora dayanmasıdır.

Öte yandan her darbe, her hangi bir tarihsel olay gibi, eski deyimi ile nevi şahsına münhasır yani kendine özgüdür. Her darbe bir defalık tarihsel bir olaydır. Yani her darbenin kendine özgü tarihsel KOŞULLARI ve SONUÇLARI farklıdır. Bir darbe; toplumun siyasi yönetimini doğrudan değiştirdiği için, sadece iktidar oluş biçimi ile değil, ayrıca; o darbenin doğrudan toplumun ekonomik, sosyal ve siyasi alanlarına da büyük etkileri olacağından, KOŞULLARI ve SONUÇLARI itibarıyla de incelenmesi gerekir.

Kısaca iktidar oluş biçimleriyle toptan antidemokratik olan darbeler, koşulları ve sonuçları bağlamında farklı değerler taşıyabilir. Nitekim 27 Mayıs da 12 Eylül de iktidara geliş biçimleriyle antidemokratiktirler ve demokrasiye bağlı birinin bu darbelerin iktidar oluş biçimini onaylaması mümkün değildir.

Fakat 27 Mayıs 1960'ı örneğin 12 Eylül 1980 ile koşulları ve sonuçları itibarıyla kıyaslayamazsınız bile! 12 Eylül milyonlarca vatandaşı tutuklamış, binlercesine işkence yapmış, işçi ve emekçi sosyal haklarını yok etmiş, temel insan haklarını ve özgürlüklerini faşizm derecesinde kısıtlamıştır. Fakat 27 Mayıs sonuçları itibarıyla tam tersine; Bir kaç yetkili siyasetçiyi cezalandırmanın dışında kişisel hak ve özgürlükleri genişletmiş, örgütlenme ve basın özgürlüğünü anayasal güvence altına almış, üniversiteleri ve bilim kurumlarını özerkleştirmiş, işçilerin sendikal örgütlerinin önünü açmış, Senato ve Anayasa Mahkemesi kurarak yasamanın denetlenmesini sağlamış böylece demokrasiye çok büyük katkılar yapmıştır. 12 Eylül 1980 darbesi ise sonuçları açısından tam tersine faşist tortular geriye bırakmıştır. Seçimlerde % 10 barajı, antidemokratik Partiler ve Seçim yasası, seçim sistemi, Kürtçenin yasaklanması ve bir dizi halen yürürlükte yasalar tamamen faşist nitelikli 12 Eylül 1980 darbesinin ürünüdürler.

Güya 12 Eylül ve 28 Şubat darbelerinden hesap soran AKP iktidarı, halen yukarıda saydığımız 12 Eylül 1980 faşist döneminden kalan hiçbir yasayı değiştirmeden kendi iktidarını güçlendirmek için kullanmıştır ve halen de kullanmaktadır. Bu kadar ikiyüzlü sahte demokrasi anlayışı olamaz!

Sayın salman, tarihi olayları değerlendirirken de **adil** olmamız gerekir. Ancak o zaman tarihten ders alabiliriz. Ancak o zaman geçmişte yapılan hataları ve doğruları doğru değerlendirdiğimiz için bu hataların gelecekte de tekrarlanmasını önleyebiliriz! Saygılarımla..

Mehmet ÇAĞIRICI

Sayın Mehmet ÇAĞIRICI,

İçeriği Yazan: Erhan Salman(Doğrulanmamış) Zaman: Cum, 01/06/2012 - 00:23

Sayın Mehmet ÇAĞIRICI, yazıma(yazılarıma) göstermiş olduğunuz ilgi ve alakadan ötürü, size öncelikle teşekkür ederim...

Yine, değerli katkılarınız, hiç şüpheniz olmasın "ufuk açıcı", gerçekten de kaleminiz çok akıcı ve sıkıyor...

Elimden geldiği kadarıyla katkılarınızdan faydalanmaya çabalayacağım,

Saygılarımla,

Erhan SALMAN

- [İç Siyasa](#) [3]

Kaynak URL (08/05/2024 - 03:55 tarihinde yazdırıldı):

<http://politikadergisi.com/okur-makale/27-mayis-darbesi-ve-yeni-vasi-arayisi-mi>

Bağlantılar:

[1] <http://politikadergisi.com/pd-uye/erhan-salman>

[2] <mailto:iletisim@politikadergisi.com>

[3] <http://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>